

Čilė Kryžkelėje

Suėjo dvejeri metai, kaip marksistai su kai kuriomis kitomis partijomis sudarė Liaudies Uniją ir perėmė Čilės valdžią. Nevienu tada aimanavo: "Čilė nugrimzdo tarptautinio komunizmo balon". Tačiau prezidentas Allende nėra komunistas — visą savo amžių kovoja socialistų eilėse — ir iškilmingai pažadėjo, kad jo vyriausybė gerbs konstituciją, ir socializmą krašte įgyvendins eidamas ne komunistų naudojamu keliu — apgaule, brutalia jėga, teroru, bet istatymų keliu.

POLITINĖ EVOLIUCIJA

Kaip jam sekėsi per tuos dvejus valdymo metus?

Čilė ekonomini — socialinė tvarka susiformavo vakarų liberalizmo dvasioje. Krikščionybės dvasia — kaip ir visos P. Amerikos — gerokai nublukusi, jos vietą įsivyravusi masonų kapitalizmo dvasia. Norint įgyvendinti socializmą, senąją tvarką reikia išgriauti ir gyvenimą reformuoti pagal Markso "receptus". Socialistai tam ieško nuoseklios evoliucijos kelio, o komunistai — kruvinos revoliucijos, naikinimo, teroro kelio. Liaudies Unijoje be socialistų ir komunistų susibūrė ir kitokių partijų, tad aišku, kad jos per tuos dvejus metus tapė Allende kiekviena savon pusėn. Unijoje tarp grupių vyksta trūnimasis kova, kurioje nuosekliausiai savo kietą liniją išlaiko komunistai. Išnaudodami kiekvieną progą tempia Čilę su Allende ir visa vyriausybė link komunistų bloko.

Prieš Liaudies Uniją stovi priešmarksistinės partijos, turinčios seime balsų daugumą. Todėl, kol Allende įstengia privesti Uniją dar nors kiek gerbti demokratine santvarka, seimas gali sulaukyti per toli einančius marksistų planus, privesti pašalinti konstitucijos nesilaikančius ministrus — ir taip kovoti už Čilės išlaikymą Vakarų Pasaulį.

Demokratinės santvarkos sąrgyboj ištikimai stovi Čilės kariuomenė. Joje per eilę metų stipriai iškiepyta pagarba konstitucijai, ir Unijai su Allende visados kyba klausukas: kaip pasielgtų kariuomenė, jei jie pasiduotų komunistų spaudimo kryptčiai?

KRITIŠKA ŠALIES PADĖTIS

Tarp šitų jėgų Allendei ir tenka laviruoti. Tokiose sąlygose apie tikrą krašto valdymą negalima ir kalbėti. Žmonės gyvena netikrumo atmosferoje. Bandomos įvairios reformos, bet jos tik kelia suirutę, liaudy kelia nerimą — Bandyta pagreitinti ir praplatinti Frei pradėtą žemės reformą. Komunistai ja nepaten-

kinti ir reikalauja visai radikalias reformos, paminant be kokią teisę. Kurstė kaimiečius užimti dvarus. Įvyko susišaudymų, kraujo praliejimo. Teko siųsti policiją. Krašte ėmė trukti maisto (kaip Sovietų Sąjungoj).

Nusavino užsienio kapitalo įsteigtus fabrikus, vedamas kasyklas. Kylo ginčų dėl atlyginimo. Š. Amerika sustabdo ekonominę paramą, nemažai valstybių ima boikotuoti Čilę. Prasideda ekonominė krizė, infliacija. Pragyvenimas veikia kartus pabrango. Labiausiai nukenčia darbininkai, gausėja jų nepasitenkinimo balsų, ypatingai dėl maisto trūkumo ir brangumo. Savo nepasitenkinimą gyventojai išreiškia kartkartėmis naktimis skambindami tuščius puodus. Galima įsivaizduoti maksistų sąvijautą, nakties tamsioj klausantis šitokios miesto "muzikos".

TUŠČIŲ PUODŲ MUZIKA

Rugsėjo 4 d. L. Unija šventė 2 metų valdžios sukaktį. Provincijose surankiojo savo šalininkų ir suvežė mitingą į centrinę aikštę (panašiai rusai darė ir Lietu-

voj). Tačiau sostinės gyventojai šventę boikotavo: užsidarė krautuvės, sustojo trafikos, užsidarė namų langai ir durys. Sostinė virto mirusiu miestu, o naktį vėl skambėjo tušti puodai - Valdžios nariai liko giliai sukręsti.

Jumoristai tą dieną sostinę parlygino su škotų miestu per rinkliavą (žmonės išsislapsto, kad nereiktų aukoti).

Ir taip susidaro įspūdis, kad Allende joja ant dirbtino valdžios arkluko. Komunistai jį paskubom traukia sau, socialistai tempia kiton pusėn kitos partijos prilaiko — traukia atgal, gi opozicija bando apversti — Arkliukas linguojasi, blaškosi, sukinėjasi. Ar įstengs Allende išsilaikyti? Kiek toli dar siekia jo autoritetas? Perimdama valdžią prisistatė kaip marksistas - masonas - bedievis, tuomi prisipažindamas, kad jo dvasioj vyrauja chaosas. Panašų chaosą sukėlė ir jo valdžia. Dar kartą pasitvirtina Evangelijos perspėjimas: veltui žmogus stato, jei Dievas jo darbų nelaimina.

Pov. Mačernis.

• "La Nacion", spalio 25 d. numeryje įdėtas ilgokas straipsnis — "Lenkija ir jos rytinės sienos", kuriame autorius Andres Florowski nagrinėja prarastų Lenkijos žemių problemą ir nurodo, kad pačiuose lenkuose šis klausimas neturi bendros nuomonės ir yra dažnu atveju diskusijų tema. Toliau autorius rašo: "mano nuomone, prarastos rytinės provincijos neturėtų būti priskirtos prie Lenkijos, nes šios žemės yra apgyvendintos ukrainiečių, lietuvių ir baltgudžių, kuriems perspektyva būti lenkų valdomiems sudaro tą patį, kaip dabar esant rusų okupacijoje. Mūsų, kaip lenkų, yra pareiga padėti šioms tautoms jų žūtutinėje kovoje ir padėti išlaikyti jų tautiškumą". Jei tai būtų daugumos lenkų nuomonė — mes džiaugtumės ir sveikiname.

• Kom. Kinijos kariuomenės vadovybė baigė įrengti Pekine ir kituose miestuose orinio ir atominio puolimo slėptuves, kurios randasi po miestu - žemėse. Kinija ruošiasi karui.

• Artėjant Š. Amerikos prezidento rinkimams, pats rimčiausias kandidatas šiuo metu skaitomas R. Nikson ir jo padėjėjas G. McGovern. Šalia jų yra dar pus-

zūtinis kandidatų, atstovaujantieji įvairias partijas — nuo komunistų iki griežtųjų pacifistų. Yra ir viena moteris — Linda Jeness, atstovaujanti darbininkų socialistų partiją.

• Čilėje tebevyksta neramumai ir didelės gatvinės manifestacijos prieš valdžią, kuriose dalyvauja tūkstančiai žmonių. Daug radio stočių prisidėjusių prie opozicijos yra uždarytos. Kai kuriuose miestuose paskelbtas karas, trūksta maisto.

PARAPIJOS METINĖ ŠVENTĖ

Aušros Vartų bažnyčiai šiemet sukanka 30 metų nuo jos pakonsekravimo. Parapijos metinė šventė bus minima nuo 12 iki 19 lapkričio. Ta proga vyks Novena kas vakarą 18.30 valandą. ALOS Taryba prisideda prie šio šventės su meno vakaru, kuris įvyks lapkričio 18 d. 21 val. V Pietų Amerikos Lietuvių Kongreso nardai.

Visi lietuviai yra kviečiami dalyvauti kaip pamaldose, taip ir meno vakare.

Tėvai Marijonai.

"EL TIEMPO"
Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 1.052.961
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

JORREO ARGENTINO CASA CENTRAL
Franqueo Pagado
Consección No 1384
Tarifa Reducida
Consección No 4015

IŠ PRAEITIES SEMIAMĖS STIPRYBĖ

Mūsų tautos didysis šauklys ir rašytojas Dr. Vincas Kudirka į mūsų himną įpynę šiuos reikšmingus žodžius:

"Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia,
Tegul tavo vaikai eina vien takais dorybės.

Šie Dr. V. Kudirkos žodžiai skamba mums vėl nauju aidu ir žiba nauja šviesa. Visai iš netolimos praeities galime mes pasimokinti ir pasisemti sau stiprybės.

Štai kitas Simas Kudirka bandęs išnešti laisvam pasauliui pavergtos tautos šauksmą, buvo sugautas, sumuštas, nuteistas, bet nenugalėtas, parodęs didžią meilę savo tautai ir gilų tikėjimą Viešpačiui.

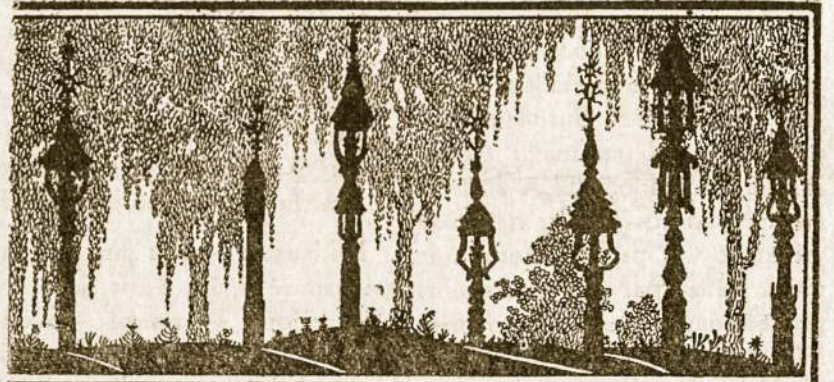
Romas Kalanta kitas jaunuolis, kuris pasiukojo ant Tėvynės aukuro, save sudegindamas, išsukė minias jaunimo į gatves su šūkiu: "Laisvės Lietuvai" ... Tai yra nauji mūsų tautos žibintai, kurie šviečia tamsioje naktyje ir ruošia tautą naujam prisikėlimui.

Vėlinių vakarą, minėsime visus mūsų tautos didvyrius, žuvusius ant Tėvynės aukuro, minėsime ir tuos paprastus mūsų kolonijos veikėjus, kurie čia atvykę irgi sudėjo savo jėgas kuriant savo vaikams geresnę ateitį, pastatydami jiems kultūros rūmus ir palikdami organizacijas ...

Negana vien tik tai juos trumpai paminėti, sukalbėti trumpą maldą, bet mūsų pareiga yra pasisemti iš jų pavyzdžio stiprybės sunkioje išsivijos kovoje už mūsų tėvų žemę, už mūsų tautos laisvės idealus.

Kad šie didieji mūsų tautos idealai vis labiau šviestų ir mus gaivintų, reikia vieningos veiklos už mūsų kalbos, mūsų kultūros ir krikščionybės išlaikymą. Teskamba mums Dr. Vinco Kudirkos balsas lyg gyvas testamentas, išreiktas mūsų tautos himno žodžiais: "Vardan tos Lietuvos vienybė tezydi".

J. Pragiedrulis.

Nuliūdo kapais apsiklojus Tėvynė ...

PAKVIETIMAS

Šiuomi esate kviečiamas/a atsilankyti į

DIDINGĄ MENO VAKARĄ,

ruošiamą V Pietų Amerikos Kongreso komiteto Lietuvių Salione, C. Brasil 835, Avellaneda, kuris įvyks 1972 m. lapkričio 18 d. 21 val.

Programoje: solo dainos, tautiniai šokiai, užkandžiai ir lietuviška muzika.

Bilietus iš anksto įsigyti pas ALOS Tarybos narius.

Rengimo Komisija.

SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ ARGENTINOJE

NAUJAI ATREMONTOTOS SALĖS ATIDARYMA,
įvyks lapkričio 4 d. 21 val. San Martin 3175, Lanus.

Programoje: organizacijų sveikinimai, SLA jaunųjų ansamblio meninė programa solo dainos — Gintaras Dambra, Marija Zavickienė, akomp. Nelly Zavickaitė, duetas — U. Blumbergienė ir A. Šimkūnienė. Puiki estereofoninė muzika. VAIŠĖS.

Įėjimas — laisva auka.

S.L.A. Centro Valdyba.

SUSIVIENIJIMAS LIET. ARGENTINOJE

Av. San Martin Nr. 3175, Lanus, ruošia

PENSININKŲ PIETŪS

19 lapkričio 1972 m. — 12 val.

Svečius linksmins orkestras "GRUPO CLAVE". Įsigykite bilietus iš anksto arba rezervuokite sekančiais telefonais: J. Stalioraitis 247-1921, J. Rudėnas 69-7532, L. Stankevičius 241-0933.

Visi maloniai kviečiami atsilankyti.

S.L.A. Centro Valdyba.

SLA Jaunimas Pasisako

JAUNIMO DARBAS IR ŠIRDIS — LIETUVIŲ TAUTOS ATEITIS

Susivienijimo Lietuvių Argentinoje organizacija dėl salės remonto šiais metais negalėjusi padaryti savo metinę šventę, tat šių metų lapkričio 4 d. rengia iškilmingą naujai atremontotos salės atidarymą. Šis įvykis bus labai iškilmingai atšvestas ir atstos tradicinę metinę šventę.

Kadangi šie metai yra — **Jaunimo metai**, o SLA turi savo tarpe dirbančio jaunimo, tat Laiko korespondentė pasikalbėjo su kai kuriais iš dirbančio jaunimo ir jų pasisakymus patiekiam mūsų skaitytojams.

Kordobos SLA veikėja
Ona Bendinskaitė de Martin.
ONA BENDINSKAITĖ DE MARTIN

Priklauso Kordobos SLA VI- jam skyriui, yra ištėkėjusi ir augina dvi dukrytes. Susivienijimui priklauso nuo pat mažų dienų. Pirmieji Kordobos SLA susirinkimai vyko jos tėvėlių namuose jai esant vos penkių metų amžiaus. Vėliau padaugėjus nariams pradėta daryti susirinkimus priešais viename svetimtaučių salione. Kai p. Janulienė pradėjo mokyti vaikus tautinių šokių, ji tam būrely dalyvavo, taip pat lankė šeštadieninę mokyklą. Pradėjus statyti SLA namus, ji buvusi dar mažytė, bet vis ten maišėsi nes jos tėveliai ten nuolat lankėsi.

Paklausta dėl SLA veiklos ir kaip laikosi jo atžvilgiu jaunimas, atsakė, kad Susivienijimas kas kart progresuoja, nes yra dirban-

čių žmonių, jaunimo - nedaug, bet tie, kurie priklauso nuoširdžiai dirba, vyresnieji pasitiki jaunaisiais ir duoda pilną laisvę veikimui.

Kadangi yra ištėkėjusi už argentiniečio — ar tas nesudaro trukdymų lietuviškai veiklai? — Jos vyras — SLA narys, uošviai dažnai lankosi parengimuose, jos draugės taip pat lanko SLA ir dainuoja lietuviškas dainas, jei būtų lietuviška mokykla mielai leistų mergaites.

O. Bendinskaitė būdama delegatė SLA metiniame suvažiavime pareiškė: "aš labai didžiuojuos esanti lietuvių tėvų dukterė ir esu laiminga, kad jie mane mokino lietuviškai ir mokino mylėti lietuvius ir Lietuvą".

Jūsų linkėjimai — Dirbti SLA ir dirbti Lietuvos labui. Jaunimas tegul prisideda prie lietuviškų organizacijų ir tegu jaučiasi esą lietuviai.

RAUL J. STALIORAITIS

Dabartinis SLA pirmininkas. Susivienijimą pradėjo lankyti nuo mažų dienų kartu su tėveliais, kurie visą laiką yra buvę aktyvūs šios organizacijos veikėjai. Jo tėvelis — Juozas Stalioraitis yra keliais atvejais buvęs C. Valdybos pirmininkas ir skyriaus pirmininkas, mamytė priklauso prie šeiminių būrelių aktyviai dirba įvairių švenčių parengimuose.

Paklaustas — kas jam ypatingai padarė įspūdį esant šioje organizacijoje, — atsakė: "Švenčiant Susivienijimui auksinę veiklos sukaktį — ta diena buvo ypatinga mano gyvenime. Buvo taip nuostabu ir taip gražu Susivienijimui sulaukti tokio gražaus amželio. Mūsų seneliai ir tėveliai ją įsteigė, dirbo, dabar dirbame mes ir, reikia manyti, mūsų vaikai tęs šį gražų darbą".

R. Stalioraitis yra buvęs sekretorium, sekretoriaus padėjėju, ir nuo 1970 metų yra SLA pirmi-

Veiklus SLA narys ir Centro Valdybės pirmininkas Juozas Raul Stalioraitis.

ninku. Dalyvavo kaip atstovas Jaunimo Kongrese, ta proga susitiko su Susivienijimo Liet. Amerikoje veikėjais ir jiems ištėkė dovaną ir sveikinimus nuo Argentinos Susivienijimo.

Kaip Susivienijimo narys linki šiai organizacijai dar ilgų veiklos

metų ir kviečia jaunimą įsijungti į lietuvišką darbą.

OLGA J. ZABARAUSKAITĖ DE CASAS

Olygtės tėveliai (tėvelis miręs) nuo seno SLA nariai, tad ir ji nuo mažų dienų Susivienijime kaip namuose. Paaugusi įstojo į "Rambyno" ansamblį, kur vadovaujant p. L. Petravičienei išėjo gerą lietuviško šokio mokyklą. Pakviesta dirbo kaip, p. I. Simanuskienės padėjėja su SLA jaunuojų ansambliu, vėliau p. Simanuskienei pasitraukus, dirba viena.

Paklausta koks įvykis esant jai ilgas metus Susivienijime padarė jai gilesnio įspūdžio, atsakė, kad labai liūdną įspūdį ir gaudžius prisiminimus paliko tas momentas, kai buvo pravesta gatvė ir Susivienijimas buvo perkirstas pusiau.

Kokias pareigas ėjo? — Buvo antrojo skyriaus sekretorė ir sekret. padėjėja Centro Valdyboje, o dabar dirba kaip ansamblio vedėja.

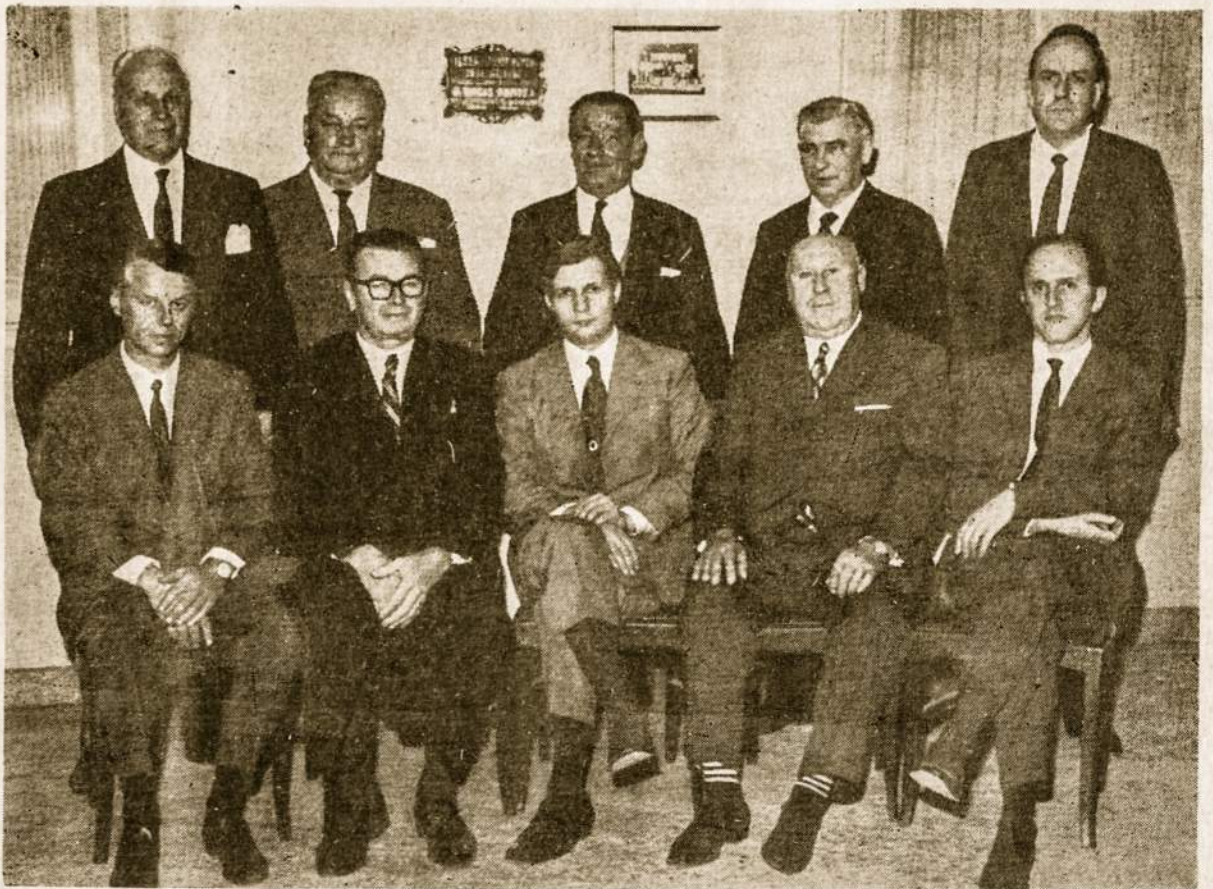
Ar yra jaunimo Susivienijime?

SLA jaunųjų ansamblio vedėja Olga Zabarauskaitė de Casas.

— Taip, jaunimo yra ir jis dirba, ir tie kurie dirba, dirba nuoširdžiai ir yra patenkinti būdami šios organizacijos nariai.

Jūsų linkėjimai Susivienijimui? Nuo mažens lankiausi Susivienijime ir todėl ten jaučiuosi kaip lietuviškoj šeimoj, linkiu ir mūsų kolonijos jaunimui susiburti Susivienijimo pastogėje ir dirbti lietuvišką darbą.

Dabartinė Susivienijimo Lietuvių Argentinoje Centro Valdyba. Sėdi iš k. Guillermo Baršauskas - sek. padėj., Kazimieras Virbickas - išdin., J. Raul Stalioraitis - pirmininkas, Teofilus Aliukas - vicepirm., Hugo Spreafico - sekret. Stovi nariai: Petras Makarevičius, Petras Bironas, Kazimieras Vekelis, Napoleonas Pimpė ir Antanas Bačanskis - išd. padėj.

IR PAS MUS

ADROGUE

PAVASARIO ŠVENTĖ

Birutės draugija 22.X.72. suruošė Pavasario šventę — su asado pietumis, kuri sutraukė daug gražios publikos. Prieš tai netolimoje koplyčioje buvo atlaikytos šv. mišios už draugijos narę a.a. Oną Paspirgeliene, neseniai atsisakyusią su šiuo pasauliu. Koplyčioje giedojo Temperley - Adrogue choras vadovaujamas p. Valantinavičiaus. Mišias atnašavo kun. J. Petraitis. Po to visi rinkosi į birutiečių namus, kur šeiminkės laukė svečių su pietumis.

Vaišėms besibaigiant, p. V. Gražulevičienė vadovaujant buvo tarta keletas sveikinimų. Pirmoj eilėj buvo pagerbtas brolis P. Gudelevičius jo metų sukakties proga ir apdovanotas gintaro išdirbinių dovana. Po to buvo paprašyti tarti žodį: jaunimo atstovė N. Zavickaitė, S. Židinio pirm. V. Grigaitis, "A. L. Balso" leidėjas P. Ožinskas, "Aušros" choro atstovė J. Valantinavičienė, p. Vilčinskienė, kun. J. Petraitis, K. Misiūnas, J. Kanapinskas, ir kiti. Juzė Valantinavičienė pasakė eilė-

rašį apie bolševikinę "saulę". Ta proga taip pat buvo pagerbtas Albinas Preikša, prieš 3 dienas sukakęs 70 metų amžiaus. Šventėje dalyvavo viešnia iš Comodoro Rivadavia p. Marija Pečelienė. Vaišių metu skambėjo lietuviškos sutartinės.

VEIKĖJO PAGERBTUVĖS

• Adrogue. Šių metų rugsėjo 30 d. Birutės dr-jos patalpose, Adrogue mieste, įvyko Mykolo Morkūno pagerbimas, jo gimtadienio bei vardinių progą. Šiame pobūvyje dalyvavo virš 40 asmenų, daugiausiai temperliškiai. Vakarienei įpusėjus, Temperley "Aušros" Choro dirigentas bei vadovas Ignas Valantinavičius, Choro vardu tarė sveikinimo žodį, išskeldamas Mykolo Morkūno nuopelnus Aušros choro ir bendrai Temperley lietuvių kolonijos atžvilgiu. Po to Ignas Valantinavičius pakvietė eilę asmenų, kad taip pat tartų sveikinimo žodį. Kalbėjo sekanantieji vakaro dalyviai: Juzė Valantinavičienė ne tik sveikino, bet ir padeklamavo dvi poetas; toliau kalbėjo: V. Gražulevičienė, V. Gedraitis, Z. Juknevičius, kun. J. Pe-

traitis, N. Leipus, o Adelė Kažinauskienė padainavo solo ispaniškai.

Galiausiai tarė nuoširdų žodį pats Mykolas Morkūnas, paminėdamas, jog visad į gyvenimą turime žvelgti iš teigiamos pusės ir visame siekti vienybės bei sutarimo. Padėkojo taip pat visiems už atsilankymą į šį jo pagerbimą ir už vaišes. Po to gerb. Mykolui buvo sudainuota "Ilgiausių metų".

Užbaigus sveikinimus, toliau sekė vaišės ir populiarūs lietuviškos dainos. Linkime gerb. Mykolui Morkūnui sveikatos ir nenuilstamai darbuotis savo kolonijos tautiečių tarpe.

JNP.

L. SENELIŲ ŽIDINIUI AUKOJO

- 20 am. dol. — Antanas Masiulis
- 20 " " — Bronė ir Petras Augustauskai
- 15 " " — Liudas Juodelis
- 5 " " — Jonas Virbalis
- 5 " " — Valent. Račiūnas
- 5 " " — Jonas Jankauskas
- 5 " " — Vyt. Dijokas
- 5 " " — Kost. Metulis
- 5 " " — Jonas Indriūnas
- 5 " " — Kaz. Laucius
- 5 " " — Bal. Mulionis

- 5 " " — Julius Pocius
- 5 " " — El. Marcinkevičienė

Viso 100 doleriai (visi iš Čikagos).

- \$ 20.000 — H. V. B. Survilai vietoj vainiko mirus V. Rymavičiui
 - „ 15.000 — Adelė ir Vincas Grigaičiai vietoj vainiko mirus Eufemijai Kukučionienei
 - „ 10.000 — Elena ir Leonas Ryseliai vietoj vainiko mirus A. Karovackienei
 - „ 5.000 — Ant. Galeckas
 - „ 5.000 — P. Petrauskaitė - Zagurskienė
 - „ 3.500 — N. N.
 - „ 1.700 — Apolonija Rymavičienė
 - „ 500 — Mar. Cikota
 - „ 300 — Petras Petkus
- Visiems aukotojams reiškiamė nuoširdžią padėką.

L. Senelių Židinio išdininkas Juozas šiušis.

APSIVEDĖ

Beatriz Talalytė, gyv. Val. Alsinoje, šių metų spalio 17 d. apsivedė lietuvių parap. bažnyčioje su Jose Lobeto. Bažnyčioje jaunuosius palaidėjo jaunosios tėvelis Vladas Ta-

lutis ir jaunojo motina Ricarda de Lobeto.

* * *

Aušros Vartų bažnyčios klebonas kun. J. Petraitis moterystės sakramentą suteikė Joanai Onai Burnėkai ir Alejo Jesus Videla, kurie apsiavedė šių metų rugsėjo 9 d. Jungtinių liudininkais buvo Ofelija Burnėkaitė de Diaz ir A. Videla. Jaunoji yra Uršulės Grigaitės ir Rapalo Burnėkų dukterė.

* * *

• Eduardo Pedro Petkevičius, Leono ir Cecilijos Baublytės Petkevičių sūnus, vedė p. Esther Salinas, Tucuman mieste, šių metų spalio mėn. 26 d. Po religinių apeigų įvykis šeimyniškos vaišės. Povestuvinei kelionei jaunieji išvyko į Kordobos kalnus. Gyvens Hurlinghame.

PAKRIKSTYTA

Marija Ona Laurutytė, Alberto Aldo ir Yolanda M. Zizzi Lauručių, gyv. Val. Alsinoje, pargimė dukrelė, pakrikstyta Aušros Vartų liet. bažnyčioje spalio 21 d. Krikšto tėvais buvo: Róbertas Laurutis ir Antonia I. de Caruso. Pirmgimė džiaugiasi ir senelis Vicentas Laurutis (bobutė mirusi).

JAUNIMUI

(tąsa iš pr. Nr.)

LIETUVYBĖS IŠLAIKYMO PROBLEMOS ARGENTINOJE IR PIETŲ AMERIKOJE

A. Mičiūdas.

MES IR TAUTA

Mumyse tauta yra įsikūnijusi, ir todėl, kur mes esame, ten yra ir Lietuva. Mūsų tėvai Argentinoje atkūrė smagų Lietuvos kampelį ir mes jais didžiuojamės. Beveik visi atvažiavo į Pietų Ameriką būdami jauni, kaip ir jūs. Su ašaromis jie paliko savo kraštą, nes niekam nėra lengva jį palikti. Ir turiu pasakyti kad tėvynės ilgesio ašaros nenudžiūvo iki šiai dienai. Krašto palikimas parodė, kiek iš tiesų jį mylėjo. Pradžia buvo liūdna ir sunki: daugelis be tėvų, be numylėtojo krašto, be kalbos, o daugelis be mokslo ir pinigų. O tuo pačiu metu pasaulį nusiaubė ekonominė krizė. Bet išsivijos varge ir praktiškai neužgeso Lietuvos meilė ir visi, kaip darbininkės bitelės, triušė išvien, kurdami parapijas, mokyklas, laikraščius ir draugijas. Šiandien jos yra brangus palikimas mums visiems, kad lengviau galėtume tęsti tą darbą, kurį mūsų tėvai pradėjo.

Yra tragiška konstatuoti, kad kai kurie iš jaunųjų, kaip minėjau, jau gėdijasi savo tėvų kilmės ir vengia lietuvių draugystės. Kaip sunku žilagalviams tėvams pakęsti tokį įžeidžiantį jų pažeminimą. Labai dažnai jie nori pasakyti: "Mes likome lietuviais, o jūs, mūsų vaikai? Kam jus priklausote ir kam tarnaujate?"

JAUNIMAS IR LIETUVIŠKAS DARBAS

Jūs žinote, kiek daug jėgų ir pasiaukojimo reikalauja lietuviškas darbas.

Jeigu kuo nors tikrai mes didžiuojamės Argentinoje, tai karštu mūsų tėvėlių troškimu įjungti

jaunesniusius į lietuvišką veiklą. Argentinos organizacijos neturi vadinamų "visuomeninio darbo valdininkų", kurie, kartą laimėję rinkimus, norėtų amžinai išsilaikyti viršūnėje. Jie visados traukė mus į vadų darbą ir aš su dideliu pasididžiavimu ir padėka sakau, kad beveik visoms didžiosioms Argentinos lietuvių organizacijoms vadovauja jauni žmonės.

Kai kurie iš jų yra mūsų delegacijos nariai. Jaunimas turi tęsti mūsų tėvų ir senelių pradėtą

lengviau sekasi gal dėl to, kad mūsų tėvai tiek daug pasiaukoję?

Yra ir kitų priežasčių, kodėl ne visi jaunuoliai įsijungia į lietuvišką veikimą. Didžiausioji išsivijos liga — nutautėjimas, negailestingai graužia lietuviškos šaknis. Esama ir tėvų apsilaidimas. Kaip taisyklė, tėvų apsilaidimas reiškia vaikų apsilaidimą. Jeigu tėvams rūpi tikrai ieškoti geresnio gyvenimo: ar turto, ar garbės, ar vedybų svetimtaučių tarpe, ar įtakingesnių draugų,

Vaidas iš šokių šventės Čikagoje — dalyvavusieji mūsų delegatai joje buvo sužavėti jos didingumu iki ašarų.

darbą. Jei turi naujų idėjų, naujų minčių, naujų veiklos planų — tepasireiškia su jomis, tepraveda jas. Senoji karta jiems visados padės. Nekritikuokime savo tėvėlių: jie davė ir paliko daug daugiau, negu patys gavo. Šiandien pasaulio lietuvių jaunimas turi klausyti: o ką paliksime mes, jaunieji, kuriems viskas daug

tuomet sunku jaunimui ieškoti lietuviškos dvasios. Gyvenimas svetimame krašte atima savo duoklę. Jei mūsų tėvai prisimena Lietuvos gamtą, tuos gražiuosius miškus ir ežerus, tuos ramiai plaukiančius debesėlius, jų vaikai jau atsimena tikrai svetimo didmeščio gatvę, svetimšalius draugus, svetimą mokyklą ir kalbą.

Jaunas žmogus visu savo pajutimu įsijungia į naujo svetimo krašto gyvenimą tampantį jo ateities galimybių kraštu. Žinoma, svetimam tautai visiškai atiduotas vaikas nėra dėl to kaltas.

Kol žmogus nėra subrendęs tol nėra atsakingas. Bet už vaikus yra atsakingi tėvai. Vaikų nutautimo kaltę krenta tėvams. Kaip taisyklė, jei tėvams rūpi tautinis vaikų auklėjimas, vaikai lieka lietuviški. Tačiau subrendę vaikai, turi patys jausti nutautėjimo kaltę. Matydamas tėvus nepasirūpinusius jį išauklėti savo tautos dvasioje, jisai ir pats gali rasti kelią. Nei tėvų kalbos nemokėjimas, nei jos istorijos nepažinimas, nei nutraukimas ryšių su tautiečiais neleidžia nekaltam jaustis, nes ir suaugusiam galima ir tėvų kalbą išmokyti, ir tauton įsijungti. Dar didesnė nelaimė, kada tėvai bando įtikinti savus ir svėtumus, kad okupacija nėra okupacija ir kad sovietinis priešas nėra priešas. Deja, turime ir tokių savo tarpe, ir jie pasireiškia lietuviškoje spaudoje. Ir čia sena taisyklė galioja: kokie tėvai, tokie ir vaikai... Jaunimas yra pirmiausia mūsų dvasios veidrodys: mūsų patriotizmo, mūsų tautinės atsakomybės ir mūsų tautinės moralės.

LIETUVIŠKAS VAIKŲ AUKLĖJIMAS

Mes galime naujame krašte gerai "įsikurti", gražiuose namuose gyventi, puikiais automobiliais važinėti ir tapti garbingais tos šalies piliečiais. Bet jeigu neišauginsime savo vaikų lietuviškai, nelaimėje paliktos tautos atžvilgiu mes tapsime apgailėtinais apsilaidėliais, ar tiesiog dezertyras. Šiam negarbingam vardui išvengti tėra vienas kelias: statyti lietuvišką vaikų auklėjimą aukščiau pinigų ar asmeninių patogumų.

Kartoju Juozo Girniaus žodžius: "Palikdami Lietuvos kraštą,

dar ne palikome pačios Lietuvos. Pareiga mylėti savo tautą nei sumažėja nei atkrenta dėl atsidurimo svetur. O kas svetur atsidūręs miršta anai tautai, tas krašto palikimą paverčia tautos išdavimu".

Galima būtų tvirtinti, jog didele dalimi lietuviškos išlaikymas yra susijęs su lietuvių kalbos išlaikymu. Kodėl? Kalba yra pats brangiausias tautos turtas. Žmogus jos pagalba žengia į pasaulį ir taip atkuria pasaulį savyje. Kalbos reikšmė yra lig raktas: jis yra būtinas įrankis, jei norima pasiekti kas juo užrakinta. Lietuvių kalba jaunimui atverčia kelią į tautos dvasinius lobius. Jei tauta nori pasilikti ištikima sau, ji pirmiausia turi pasilikti ištikima savo kalbai.

Iš to seka, kad kiekvienas, kuris perima svetimą kalbą, kartu pereina į svetimą jo prigimčiai pasaulį. Jame jis neprabilis visa savo siela. Dėl to jūs, jaunime, turite suprasti ir giliai vertinti lietuvių kalbos mylėtojo, profesoriaus Ereto žodžius, kad "dingimas svetimos kalbos jūroje reiškia ne ką kitą, kaip atsisakymą nuo tautinio kultūros darbo iš viso". Akivaizdoje šio pavojaus vėl didelį aktualumą įgauna Daukšos jau prieš 350 metų išreiktas išpėjimas bei raginimas: "Ne žemės derlingumu, ne dražiuvių įvairumu, ne šalies gražumu... gyvuoja tautos, bet išlaikymu bei vartojimu savo kalbos... Sunaikink ją — atimsi gyvybę ir garbę".

Į pavojų netekti savo kalbos ir tuo pačiu netekti "gyvybės ir garbės" patenka kiekviena emigracija. Todėl mes turime gelbėti savo kalbą, jei norime gelbėti savo kultūrą. Juk negalima užmirsti, kad mes ankščiau ar vėliau savo darbo vaisius turėsime parnešti Lietuvon.

Tačiau tai bus galima, jei mus visus jungs ta pati kalba.

(pabaiga sek. Nr.)

TEISININKAS Z. BUTKUS SU ŠEIMA PABĖGO IŠ LIETUVOS

Mus pasiekė žinios iš Š. Amerikos, kad teisėjas Z. Butkus, jo žmona gydytoja Danutė, dukros Loreta 11 m., Raimonda 10 m. ir sūnus Rimvydas 3 m. turėjo šurpių pergyvenimų kol pasiekė laisvąjį pasaulį, šiuo metu jau randasi Čikagoje lietuvių globoje. Amerika jiems suteikė asylio teises.

LAIVĖS TROŠKIMAS NULĖMĖ BĖGIMĄ

Advok. Z. Butkus buvęs Lietuvoje prokuroras ir teisėjas pareiškė spaudos atstovams, kad Lietuvoje materialiai buvo gerai aprūpintas, nusikaltimo nebuvo jokio padaręs — jo bėgimą galutinai apsprendė — laisvės troškimas. Lietuvoje labai reti atvejai, kad žmonės eity išvien su okupantais. Dauguma — patriotai. Abu su žmona priklausė komunistų partijai, nes kitaip negalima iškilti nei gauti padoresnio darbo. "Mane visi laikė komunistu, o širdy buvau kitoks" — pasakė Z. Butkus.

Lietuvoje žmonės žino ne tik apie Balfą, bet ir apie Vliką, Al tą. Sužino iš Amerikos Balso ra-

dio, o taip pat ir iš puolimų Lietuvos laikraščiuose. Klausomas Vatikano radijas, Madrido valandėlės.

KALANTOS SUSIDĖGINIMAS

Butkus stebėjo Simo Kudirkos teismą, matė kaip susidėgino R. Kalanta. Butkų butas netoli aikštės, kur susidėgino Kalanta. Įspūdis buvo milžiniškas. Visas Kaunas išsipylė į gatves. Jaunimo tautiniai religiniai jausmai labai stiprūs. demonstravo su vėliavomis ir šūkiomis: Laisvės Lietuvai. Ima daugiau bažnyčių lankyti. Po susidėginimo vyko didelės demonstracijos. Po to buvo daug suėmimų. Antros dienos demonstraciją išardė policija. Buvo daug sužalojimų, ir žmonės kalbėjo, kad buvo žiauriau elgtasi, negu nacių laikais. Buvo tiek sužeistų, kad ligoninėse nebuvo vietų. Jaunimas labai patriotiškas. Apie laisvės laikus jie žino iš savo tėvų.

APIE BRAZINSKUS

Apie Brazinskių pabėgimą Lietuvoje sužinota iš vietos spaudos

ir kad Amerikos lietuviai jiems padeda. Tas džiugino žmones.

Lietuvoje žmonės pasipiktinę JAV ir kitų kraštų komunistų laikraščiais, kurie pataikauja okupantams. Žmonės tiki, kad ateis laisvė. Subyrėjo Roma — subyrės ir Tarybų Sąjunga, kuri yra fašistinė — pačių sovietų duodami aptarimai fašistų labai atitinka sovietams. Net okup. Lietuvos pareigūnai kalba: duotų nors tiek laisvės, kaip Lenkijoje, Bulgarijoje.

PARTINIS ŠALIŠKUMAS

Neiškils, jei nepriklausys partijai, nestos moksleivis į komjaunimą — negalės lankyti universitetą. Dr. Butkienė aiškino, kad ligoninėse trūksta vietų, vaistų. Partiečiai turi pirmenybę, o eilinis žmogus turi ilgai laukti eilės. Būdamas teisėju Butkus buvo priklašomas ne tik nuo Maskvos, bet net vietiniai komunistai pareigūnai duodavo telefonu įsakymus, kaip kokią bylą spręsti.

TIKINČIŲJŲ BYLOS

Adv. Butkui teko susipažinti su tikinčiųjų bylomis. Yra kunigų, kurie sėdi kalėjimuose už tikybės mokymą bažnyčioje, Butkų vaikai: krikštyti, bet slapta ir su didele rizika. Butkai yra vedę Lie-

tuvoje, bažnyčioje, taip pat slapta. Dr. Butkienė rūpinasi priversti dukras prie pirmos komunijos, nes Lietuvoje, kai prasidėjo bylos kunigams, nebuvo lengva tą religinę pareigą atlikti.

Adv. Butkus pareiškė — rusai meluoja, kad Lietuva laisva valia įsijungė į Sovietų Sąjungą. Juk pirma užgyviavo rusų igulos, o paskiau buvo balsavimai. Jokių laisvų rinkimų Sovietuose nėra. Partija parenka kandidatus ir niekas kitas negali kitaip tvarkyti. Sovietų ūkis labai blogai tvarkomas. Vien tik Ukraina galėtų visą Rusiją išmaitinti.

Butkus, 35 metų amž. buvo advokatų tarybos narys. Tarp teisininkų jo padėtis buvo viena iš aukščiausiųjų. Lietuvių padėdami Butkai bandys įsikurti Čikagoje.

Iš liet. spaudos.

EKSPERIMENTAS NEVĖŽYJE

Nevėžio upėje daromas eksperimentas. Matyt, ten vanduo tiek užterštas, kad reikalingos skubios priemonės šią negerovę pašalinti. Esanti įrengta "Nevėžis - 1" stotis, netoli Berčiūnų, ji pastatyta ant pontonų ir tam tikri siurbliai pučia orą į vandenį ir tokiu bū-

du jį valo. Vandenyje padaugėja deguonies, sustiprėja mikroorganizmų veikla ir vanduo greitai išvalomas. Tai esąs pirmas Lietuvoje panašus bandymas. Įrengimą suprojektavo Kauno Politechnikos Instituto mokslininkai.

• **Clevelande esantis tautinių šokių ansamblis "Grandinėle"**, turėjo sėkmingas gastroles Europoje ir visi šokėjai ir jų vadovai buvo labai šilgai priimti specialioje audiencijoje popiežiaus Povilo VI. Grupės narė Danutė Sušinskaitė prašė šv. Tėvo mels-tis už kenčiančią Lietuvą. Šv. Tėvas pažadėjo mels-tis ir suteikė visiems specialų palaiminimą.

• **Gelbstint okup. Lietuvos jaunimą** išėjusį protestuoti į gatves susidėginus Romai Kalantai, Alto Rockforto skyrius sušaukė specialų organizacijų atstovų susirinkimą, kuris nutarė siųsti telegramas Niksonui į Maskvą, prašant, kad sovietai sustabdytų persekiojimus. Pasiūsta Niksonui 6 telegramos, 15 telegramų JAV senatoriams. Telegramų siuntė ir kitų miestų skyriai.

• **Kaune šiuo metu veikia 14 kino teatrų.** Juos per metus aplanko apie 6 milijonai žiūrovų. Pradėtas statyti naujas kinas "Vilnis" Vilijampolėje.

SEKMADIENIO RIMČIAI

+++++

NERAMI ŽMOGAUS PRIGIMTIS

PER SKAUSMUS Į GARBĘ

Niekados netrūko Bažnyčiai priešų. Bet šiais laikais jų yra pulkai ir ištisos kariuomenės, išsirikiavusios ją sunaikinti. Rytuose šie priešai išėjo į viešą kovą su ginklu rankoje: areštai, tardymai, kalėjimai, trėmimai tai moderniškai ir kartu seni ginklai.

Vakaruose gi priešai naudoja kitokius, bet nemažiau pavojingus ginklus: geltoną spaudą, portnografiškas filmas, jaunimo galvoms apsukti tabletes. Ir visa tai moderniško ir pažangos vardan, kad patraukti jaunimą ir jį išnaudoti.

Sunku pasakyti kurie ginklai yra pavojingesni, gal tie kurie subtylesni, kurie nekrenta į akis! Viso to akivaizdoje nėra vienas pagalvoja, ar pavyks bažnyčiai ir krikščionybei atsilaikyti? Jei bažnyčia ir krikščionybė remtųsi tik žmonių jėgomis, tai ji jau seniai būtų pranykusi.

BAŽNYČIA NENUGALIMA

Tačiau, bažnyčia ir krikščionybė stovi ant tvirtos uolos, kurią pastatė pats Kristus ir davė pažadą: "Ir pragaro vartai jos nenugalės"... Taigi kiek priešai bepultų ir benirštų, Kristaus bažnyčia išliks visada gyva ir nepalaužiama.

Todėl bažnyčia nuo pradžios buvo persekiojama ir bus persekiojama iki pasaulio pabaigos; jai bus prieštaraujama visados, nes tamsybių kunigaikštis nemiega ir neleis bažnyčiai miegoti, jis visada ieškos naujų kovos būdų.

Gali kilti klausimas. Kodėl Dievas leidžia bažnyčiai ir krikščionims persekiojimus ir kentėjimus? Šį klausimą stato tūkstančiai krikščionių, ypač už geležinės uždangos. Koks yra atsakymas ir kokia to persekiojimo prasmė istorijos eigoje?

Mūsų tautos rašytoja Marija Pečkauskaitė savo gyvenimo šūkiu duoda atsakymą: "Per aspera ad astra" (Per kentėjimus prie žvaigždžių). Arba trumpiau: per skausmus į garbę. Tai nėra vien gražus šūkis, bet jis turi labai gilią ir neišsemiamą dieviškos išminties atspindį, kuris įprasmina mūsų gyvenimą.

Kur glūdi kančios ir kovos prasmė? Ji glūdi tame, kad per kančią ir kovą krikščionis kaip ir visa bažnyčia yra nuskaidrinama ir pašventinama. Kristus per savo kančią ir kryžių atverė dangaus vartus ir atnešė visai žmonijai išganymą.

KANČIA - IŠGANYMO KAINA

Lygiai ir visi krikščionys, bei visa bažnyčia kančios ir persekiojimų apvalyta gali dalyvauti Kristaus išganyme. Nes visa bažnyčia sudaro mistinį Kristaus kūną, kurio galva yra Kristus. Jeigu to kūno galva kentėjo, tai ir jo nariai yra pašaukti dalyvauti kančioje.

Sv. Povilas apaštalas tai išreiškia labai vaizdžiai: "ko trūksta Kristaus kančioms, tai aš papildau savo kūne". Bažnyčia būdama Kristaus mistinis kūnas, istorijos bėgyje per avo narius papildo, tūi ko trūksta kiekvienam laikotarpiui atsilyginti už savo ir visos žmonijos kaltes.

STEFANIJA RŪKIENĖ.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Taša iš praeito Nr.)

Matėsi daug žmonių ir pastočių. Mūsų jau laukė kolchozų pirmininkai. Ant upės kranto stovinėjo ukrainiečiai, moldavai. Jų garlaiviukas atplaukė kiek anksčiau už mūsų. Į kolchozus buvo paskirstyta kiekvienos tautybės po penkiasdešimt žmonių. Taigi, visi Bakčaro kolchozai gavo po pusantro šimto tremtinių. Sumaišė mus su kitomis tautybėmis, kad būtumėm išblaškyti plačiose apylinkėse, nevieningi, neorganizuoti. Tikslas aiškus: sumaišyti ir suvirinti maskoliškam katile visas tautybes, kad iš jų ar jų vaikų išaugtų sąmoningi sovietiniai piliečiai, gi visi kietasprandžiai turės mirti.

Pirmininkai domėjosi darbo jėga. Jie rinkosi stipresnius ir geriau atrodančius vyrus ar moteris be vaikų ar su gerokai paaugusiais.

Štai tie ponai sustojo ties manimi. Pasižiūrėjo į mane, į mano varganą bagažą. Juos sudomino mano atsivežtas pusmaišis rugių. Užrašė vardą, pavardę ir profesiją. Pasisakiau esanti mokytoja. Paniekinamai šypteli, bet užrašo. Prieina prie tautybės. Pasisakiau, kad esu lietuvė, o pilietybę nesiklausė užrašo: SSSR. Protestuoju ir pabrėžiu, kad esu Lietuvos pilietė. Jų veiduose pasirodo demoniška šypsena, o mūsų laivo komandantas pradeda kvatotis.

—Užmirškite ant visados ir daugiau Lietuvos nebesapnuokite!

Komandantas su kolchozų pirmininkais mus sugrupavo į būrelius ir įsakė nesimaišyti ir atsiminti kas į kokį kolchozą esame paskirti. Aš patekau į Malinovkos kaimą. Mūsų pirmininkas pasisaukė savo vėžikus, nurodė kas ką turi paimti ir įsakė nuvežti mus prie kolchozo raštinės.

NAUJO GYVENIMO PRADŽIA

Aš patekau Fedės Malyšovo vėžiman. Tai buvo jaunas, vos per dvidešimtį metų persiritęs berniokas.

Kančia ir persekiojimai yra tarytum įrankiai, kurie apvalo ir pašventina Kristaus mistinio kūno narius ir juos paruošia naujam gyvenimui. Nes be kraujo praliejimo, nėra pašventinimo.

Bažnyčios kankinių kraujas, visuomet buvo naujų krikščionių sėkla, kaip tvirtina rašytojas Tertulijonas. Šių dienų krikščionių kraujas ir kančia, neša visai Bažnyčiai atgimimą ir apsivalymą.

Po didžiųjų persekiojimų Meksikoje, Ispanijoje ir paskutiniu metu Afrikoje, atėjo krikščionybės žydėjimo laikotarpis. Lygiai kaip ir šių dienų persekiojimai už geležinės uždangos atneš persekiojamai bažnyčiai atsinaujinimą, o kartu ir pavergtomis tautoms naują žydėjimą.

Kas pasakytą apie bažnyčią, tas tinka ir kiekvienam krikščioniui: per kančią ir skausmus einama į garbę. Todėl ir sielos skaiskykloje atlieka tą patį apsivalymo procesą. Dievas nori, kad mes šį procesą atliktume žemėje, priimdami kančią ir skausmus kaip apsivalymo ir pašventinimo priemonę — įrankį.

(bus daugiau)

kun. Augustinas.

Kristus per kančią ir kryžių mus atpirko.
Jis kviečia ir mus dalyvauti jo kančioje.

Iš Katalikiško Pasaulio

• Nors Čekoslovakijoje šią vasarą buvo išventinta net 30 kunigų, pasirodo, kad jie seminariją buvo pradėję prieš 1948 metus, kai komunistai dar nebuvo valdžioje ir savo studijas tęsė Dubčekovo valdymo metu. Juos išventino vysk. Stefan Trochta, vienintelis savo vyskupijoje gyvenantis vyskupas. Nors dar yra keletas vyskupų Čekoslovakijoje, bet kitos 13 vyskupijų savo vyskupų neturi.

• Prie Buenos Aires miesto parapijos Santisima Cruz (Jose G. Artigas 2052) yra sudarytas komitetas, kuris padedant parapijiečiams yra pradėjęs didelių namų statybą. Parapijos ribose yra pradėti statyti penki namai, kuriuose tilps 500 butų. Pirmas namas — 15 aukštų, 93 butai — bus baigtas šių metų gale, kiti namai laike trijų metų. Namų viduje bus įrengta: vaikų lopšeliai, vaikų darželiai, medicinos pagalbos punktai, maisto prekyba, vidujiniai parkai ir tt. Visi tie patarnavimai bus atliekami mažiausiomis kainomis. Šie butai parduodami savikaina be jokio uždarbio ir tik tiems, kurių šeimos pajamos yra ribotos.

• Maža graikų Tinos sala yra lyginama su prancūzų Liurdu, kur vyksta stebuklingi pagijimai. Į šią salą susirenka tūkstančiai maldininkų, ypač raišių, aklų ir epileptikų. Paskutinėje salos šventėje dalyvavo minist. pirm. pavaduotojas Pattakos, o bažnyčių vyresnieji atsiuntė palaiminimus.

Skaityk

ir platink

"LAIKĄ"

Gelsvas ir aziatiškas veidas, kuriame atsispindėjo laukiniškumas, bet kartu ir nuoširdumas. Skerspiūvės akys priminė mongolų giminę. Kaip vėliau paaiškėjo, beveik visi tos apylinkės gyventojai buvo atitremti nuo Baikalo ežero. Juos čia vadina "zabaikalcy". Tai būvę pirkliai, namų savininkai, stambesni ūkininkai.

Arkliukas labai menkas. Matyt, daug ir sunkiai dirba ir mažai gauna. Vežimas visai sukrypęs ir mėšluotas. Šonuose užbraukta po porą lentelių ir įmesta truputis šiaudų. Susidedu savo "turtą" ir vežimą, pati susirangiau ant šiaudų ir važiuojame.

Kelias labai blogas, jo viduryje liula purvynas, nors iš abiejų kelio šonų iškasti grioviai ir žemė sumesta į kelio vidurį. Kai kur priklota žagarų ir šiaudų, nes šiose Sibiro apylinkėse visai nėra žvyro ir akmenų.

—Kas jūs esate ir iš kur atvažiatote? — klausia mane vežikas po ilgo tylėjimo. Aš jam paaiškinu, kad esame lietuviai tremtiniai iš Lietuvos, bet jis apie mūsų kraštą nieko nežinojo.

—Mes irgi esame 1931 metų tremtiniai iš Zabaikalo — jis man pasakė ir susimąstė.

Matau jo kišenėje laikraštį. Paprašiau man paskolinti. Davė ir paaiškino, kad tai nedidelis rajono laikraštis.

—Blogai, — sako jis, — vokitietis mus smarkiai muša. Jau toli įžengė į mūsų plačiąją šalį. Mobilizavo visus kaimo vyrus.

Jis buvo dar paliktas, bet vėliau ir jį pašaukė į armiją ir jis fronte žuvo.

Tuojaus Fedia susigriebia, kad gal per daug man pasakė ir nutyla.

—Labai blogas ir purvinas kelias — sakau jam. —Kai mus atvežė, tai to kelio nebuvo. Čia buvo tik kalinių stovykla. Jie nusausino šias balas, iškasė griovius ir pievas padalino kvadratais. Šis kelias irgi jų rankomis išpiltas ir mirusiųjų kaulais išklotas. Išvaro, būdavo, kalinius darban, o vakare daug jų negrįžta ir lieka amžinai gulėti šiose balose. Taip jie nuklojo tą kelią ir tas plačiasis pievas savo lavonais, bet niekas jų dabar nebeprisimena.

Kiek pavažiavus sako Fedia:

—Čia jau prasideda mūsų kolchozo žemė. Šie žemės plotai mūsų tėvų rankomis išdirbti. Jie griovė taigą, rovē kelmus ir statėsi namukus. Buvo labai sunku. Dar ir dabar kariaujame su taiga. Pagaliau po ilgos kelionės pasiekiamė Malinovką ir sustojame ties raštinės namu. Ant laiptų stovi kolchozo pirmininkas ir vežikui pasako, kad mane vežtų pas Natašą ir kad mums duodamos trys dienos pailsėti ir pasiruošti darbui.

Čia jau galas mūsų kelionės ir pradžia naujo gyvenimo.

PIRMA NAKTIS MALINOVKOJE

Prie Natašos namelio atsiranda šeši nauji įnamiai: aš, B. Pakulnienė, S. Bielskienė, B. Gintalienė ir M. Jasinskas su žmona. Pastarieji yra iš Plungės, jis teismo anstolis, ji akušerė. Visi dairomės, kur prisiglausti, namukas mažutis, didelė duonkepė krosnis. Šeiminkė luošą už tat ji nedirba sunkiųjų laukų darbų. Jai visi pavydi. Susėdame ant grindų ir žiūrime į Natašos turtą. Mažas primityviai sukaltas stalelis, trys medinės taburetės, trumpas suoliukas, lova ir prie jos maža medine skrynelė, kurioje sukrautas visas merginos turtas. Ji neturi žmoniškesnio puodo, stiklinių ir lėkščių. Atrodo, kad čia žmonės gyvena šimtą metų atsilikę nuo Europos ir Lietuvos. Nataša jau dešimtį metų gyvena čia atitremta. Tai žmogus per tokį laiką dirbdamas tik tokį teįstengė sukurti gyvenimą. Nataša ir visi kaimo gyventojai irgi norėtų geriau gyventi. Bet komunistinis režimas tremtiniais sudarė tokias gyvenimo sąlygas, kad žmonės sunkiai dirbdami, nieko daugiau negalvotų, tik apie kasdieninės duonos kasnelį.

Sugulam ant grindų. Aš kartu su Brone, nes atskirai miegoti nėra vietos. Bronė blaškosi ir nemiega. Jos vaikai našlaičiai paliko Lietuvoje, vyrą nuo jos atskyrė ir nusiaryė. Mano Lietuvoje paliko, dukrelė Nijolė, dėl jos man atsivėrė krūtinėje neužgydoma žaizda. Stasės pasiliko mažas berniukas, vyras atskirtas nugarmėjo į Krasnojarsko pragarą, o ji viena ir nėsčia. Pagaliau nuovargis mus nugalėjo ir nors sunkiai, bet užmigome.

(bus daugiau)

ROSARIO LIETUVIŲ KOLONIJOJE

Rosario Liet. Bendruomenės valdyba praneša visų žiniui, kad š. m. lapkričio 19 d. įvyks KARIŲ DIENOS minėjimas, sekanti tvarka:

10 val. pamaldos lietuvių bažnyčioje kaip paprastai sekmadieniais.

11.30 val. "Rep. de Lituania" mokyklos patalpose įvyks MINĖJIMO AKTAS.

12 val. Pietūs pagal lietuviškus papročius ir su pagerinimais.

Visi tautiečiai kviečiami šioje šventėje skatlingai dalyvauti išgyjant bilietus iš anksto.

Rosario Liet. Bendruomenės Valdyba.

PAGERBIMAS

1972 m. spalio 7 d. buvo ant greičiausių suruoštas pagerbimas p. Jurgiui Brizgiui, kuris yra grįžęs po keturių mėn. kelionės po Europą. Kartu buvo prijungtas ir kun. J. Margio pagerbimas, kuris nepersena grįžo iš Jaunimo Kongreso.

ARGENTINOS LIETUVIŲ CENTRAS

METINĖ SVENTĖ

Šių metų spalio mėn. 21 d. (šeštadienį) Lietuvių Centras paminėjo savo 46 metų gyvavimo sukaktį su turtinga meno programa.

Meno vakarą atidarė ponis B. Daratėnienė, kuri programai vadovauti pakvietė Alfredą Ruplėną. Buvo sugiedoti Argentinos ir Lietuvos himnai.

Liet. Centro mažųjų ansamblis, vadovaujamas Nelidos Zavickaitės sudainavo "Sveikinimą Liet. Centru", o Gaidimaukaitės pasakė poeziją apie "pieštuką". Paskui vaikų ansamblis sušoko "Noriu Saldaus miego", G. Misiūnas padainavo su gitarra "Hace frio ya".

Toliau "Ateities" ansamblis sušoko tris tautinius šokius: "Subatėle", "Gyvatarą" ir "Malūną", publikai nuoširdžiai palydint plojimais.

Pasirodė vėl mažųjų ansamblis, kuris suvaidino "Grybų šventę" su poezija ir dainų pyne apsiųsę "grybų" uniforma. Pianu visą laiką palydėjo N. Zavickaitė.

Užbaigai scenoje pasirodė Susana Valadkaitė de Lopez, kuri sudainavo

Pagerbimo metu Jurgis Brizgys padarė platų pranešimą iš savo kelionės, gi kun. J. Margis kalbėjo apie II Pas. Liet. Jaunimo Kongresą ir parodė filmą iš kongreso ir šokių šventės.

Vakarienių metu sveikinimo žodį tarė: Bendruomenės pirm. J. Papečkys, M. Klimas, A. Svarlys, kun. J. Margis, kun. A. Lubickas. Jurgis Brizgys padėkojo visiems šios vakarienių organizatoriams, iniciatoriams ir dalyviams. Kun. A. Lubickas padarė nuotraukų.

Šioje vakarienių dalyvavo: J. Brizgys, kun. J. Margis, kun. A. Lubickas, O. J. Papečkiai, O. M. Klimai, E. J. Gužai, J. T. Plepiei, M. V. Seniūnai, B. A. Svarliai, L. Samauskienė, K. Kiškis.

Laikas greit bėgo, besiklausant kelionių įspūdžių ir nepasijusta kaip atbėgo velyba šeštadienio naktis.

Dalyvis.

BERISSO

NUOSIRDŽIAI DĖKOJU

Mano mieliems prieteliams, kurie mano mokslo baigimo proga šių metų rugsėjo mėn. 17 d. "Mindaugo" draugijos patalpose suruošė pagerbimą lieku nuoširdžiai dėkingas. Dėkoju "Mindaugo" draugijos valdybai už patalpas, sveikinimus, ponioms paruošiusioms vaises, visiems įteikusiems dovanas, pasirašiusiems ant pergamino ir visiems atsilankusiems nuoširdžiausiai dėkoju.

Enrikas Giedrutis Žagrakalis su šeima.

Berisso Gyvasis Rožančius spalio mėn. 22 d. per Mišias paminėjo savo gyvus ir mirusius narius. Metinis susirinkimas įvyks lapkričio mėn. 26 d. po vakarinių mišių. Susirinkimo vieta bus vėliau dar paskelbta.

Kapelionas.

Spalio 12 d. Berisse įvyko didelė šventė, tą dieną iškilmingai buvo pašventintas savanorių gaisrininkų pastatas, dalyvaujant miesto burmistruvi ir kitiems aukštiems pareigūnams. Ta proga buvo iškabinta 11 tautų vėliavos, jų tarpe ir lietuviškoji trispalvė. Taip pat buvo kviečiami visų tautų atstovai dalyvauti su tautiniais kostiumais. Ir čia lietuviai pasirodė su puikiais lietuviškais rūbais. Pabaigoje įvyko sporto šventė. Iškilmės sutraukė labai daug žiūrovų.

Medicinos stud. Jonas Voluntas su žmona Juana Trinskyte nusipirko gražų automobilį. Laimingai važinėti.

PAS MUS

Paieškomas Vytautas Adomaitis, šiaulietis, pokarinis ateivis. Ieško geras draugas Celestinas Jurevičius gyv. Los Angeles. Paieškomasis arba žinantieji apie jį prašomi kreiptis į Laiko redakc.

Paieškomas: VLADAS NORMANTAS, jo žmona Marta, sūnus Tomas ir duktė Godutė. Ieško V. Radzevičius, 48 Old Mill Dr. Toronto 325, Ont. Canada.

Ona ir Albinas Preikšai, spalio 15 d. susilaukė sveikų, kurie buvo gražiai priimti ir pavaišinti turtinga vakariene. Tą dieną, šalia argentinieškos motinos dienos datos, buvo ir p. Albino Preikšos 70 metų sukakties minėjimas, kuris ta proga gavo gražiausių sveikinimų.

Mūsų ligoniai

Bronė T. Grigoravičienė po chirurginės operacijos sanatorijoje Arenales, grįžo į namus ir baigia sveikėti.

Juozas Prapiestis turėjo dešinės akies operaciją Sanatorijoje San Cristobal, po kurios jau grįžo namo, kur baigia sveikėti.

Konstancija Daratėnienė beidama savo namuose krito ir susilaužė koją, kurią sugypsavus gydosi namuose.

Petras Rimša buvo sunkiai susirgęs ir paguldytas klinikon, šiuo metu yra grįžęs į namus, tačiau laikinai tik su lazdom gali vaikščioti.

Dr. JONAS SIMANAUSKAS (Gydytojas - chirurgas)

Priima savo namuose: Pirmad., Antr., Ktv. ir Penktadienį nuo 17 iki 20 val.

Caa-Guazu 283 — Lanus T. E. 241-7942

MŪSŲ MIRUSIEJI

Julius Berteška, 72 metų amž., mirė spalio 14 d. Lanus mieste. Buvo kilęs iš Kalvių km. Suv. Kalvarijos valsč. Marijampolės apskr. Į Argentiną atvyko 1927 m. Dirbo įvairius darbus fabrikuose. Paskutiniu metu buvo pensininkas. Buvo du kartu vedęs — pirmoji žmona Teodora mirė prieš 17 metų, antrą kartu vedė su Marcelle Dukšyte. Vaikų neturėjo. Palaidotas Sarandi kapinėse. Nuliūdime liko žmona Marcėlė Berteškienė, pusbrolis K. Norkus, Lietuvoje brolis, Bronius, š. Amerikoje sesuo Ieva ir kiti giminės. Palaidotas su relig. apeigomis Sarandi kapinėse.

Jadvyga Barkute Bikeliene, 70 metų amž., mirė 31 rugpjūčio 1972 m. Jos vyras Aleksandras Bikelis mirė jau prieš daug metų. Palaidota Chacarita kapinėse. Nuliūdime liko 2 sūnūs: Juan Alberto ir Eduardas su šeima.

Kotryna Stulpinienė mirė Floridoje, JAV. rugpjūčio 1 d. Ji buvo tikra Atlanto nugalėtojo Stepono Dariaus sesuo.

Jurgis Lesinskas, 108 metų amž. skaitomas vienas iš seniausių JAV. lietuvių, mirė rugp. 2 d. Čikagoje.

Prof. Antanas Salys, 70 metų amž. mirė Philadelfijoje. Kilęs iš Rėkėtės km. Salantų v. Kretingos apskr. Kalbininkas, lituanistas mokslininkas. Philadelfijos universitete slavistikos ir baltistikos profesorius. Daug jo mokslinių straipsnių pasirodė spaudoje. Parašė keletą knygų lituanistikos klausimais. A. Salio vardas buvo žinomas ir svetimtaučiams, kaip didelio savo srities mokslininko, ne tik tarp lietuvių, bet ir tarptautiniu mastu. Jo netekimas yra didelis nuostolis lituanistikos mokslui.

Jonas Kavaliauskas, kilęs iš Utenos apskr., 72 metų amž. mirė spalio 15 d. 1972 m. Į Argentiną atvyko 1927 m. Nuliūdime liko žmona Uršulė Gyltė, sūnus Juozas ir duktė Juana su vyru E. V. Cassaro, trijų metų anūkas Eduardito. Lietuvoje sesuo Veronika su šeima. Palaidotas Chacarita kapinėse.

Bronius Balevičius, 70 metų amž. mirė spalio 12 d. Monte Grande mieste. Buvo gimęs Druskininkų apylinkėj, Gardino apskr. Karo metu lenkų kariuomenėj būdamas dalyvavo Afrikoj ir Italijoje. Į Argentiną atvyko 1950 m. Nuliūdime liko žmona Elzė Kisiel, duktė Ona su šeima. Palaidotas Monte Grande kapuose šeimos nišoje.

Salomėja Venclovaitė Žitienė, 76 m. amž. mirė rugsėjo 29 d. Buvo kilusi iš Kretingos apskr. Nuliūdime liko duktė Sofija, žentas ir

du anūakai. Palaidota Lomas de Zamora kapuose.

Antonia Sereikyte Sakalauskiene, mirė spalio 15 d. Gonzalez Catan mieste, prov. Bs. Aires. Buvo SLA Garbės nario Jono Sereikos duktė. Gimusi Argentinoje. Nuliūdime liko vyras Vladas Sakalauskas, seserys Izabelė Martinonienė ir Bronė Šniukienė bei iš pirmųjų vedybų duktė Tepferytė.

Dr. Jokūbas A. Rudis (Rauktis), Lietuvos generalinės konsulės Juzės Daužvardienės brolis, mirė birželio 15 d. Orville mieste, Kalifornijoje. Velionis buvo baigęs kelias specialybes ir gavęs atitinkamus mokslo pažymėjimus: laivų inžinierijos, mechanikos inžinierijos ir medicinos daktaro. Karo metu dirbo JAV laivyne. Po karo tarnaudamas JAV aviacijos bazėje Vokietijoje, išrūpino iš bazės Vasario 16 gimnazijai porą sunkvežimių lovoms paklojimui, virtuveli ir valgomajam puodų, indų ir kitų reikmenų.

Vladas Vilimas, 68 m. amž. mirė Wašingtone liepos 12 d. Buvo kilęs iš Narkunėlių km. Rokiškio apskr. Buvęs Vyt. Didž. universiteto geografijos katedros asistentas. Nuo jaunų dienų pasireiškė ateitininkų veikloje. Dirbo Wašingtone JAV Kongreso bibliotekoje. Įvairių draugijų narys. Bendradarbiavo spaudoje.

Vincas Ruzgas, žymus Lietuvos pedagogas, mirė Kaune šių metų gegužės 25 d., 72 metų amž. Buvo kilęs iš Plepiškių vienk. Užpalių v. Nuo 1921 metų aktyviai dirbo pedagoginį darbą Kaune. Įsteigė Pedagoginį muziejų, Vinco Kudirkos vardo biblioteką. Aktyviai reikėsi kooperacijos darbe, vienas iš Spaudos Fondo steigėjų. Nuo 1933 m. redagavo žurnalą "Mokykla ir Gyvenimas". Okupacijos metais dirbo Kauno universiteto bibliotekoje, vėl atkūrė pedagoginį muziejų. Velionis parašė apie 40 knygų. Su juo mirtimi lietuvių tauta neteko vieno iš žymiausių pedagogų.

Vieno apiešto ūkio daržinėje, Salto Grande apylinkėje, (55 km. nuo Rosario), rastas negyvas lietuvis Pranciškus Juodis, 65 metų amž. Į Argentiną atvykęs 1929 m. kilęs iš Kauno apskr. Buvo nesveikimo proto ir jau 25 metai vaikštinėjo prašydamas išmaldų. Vaikštinėdamas pasiekdavo vietovę Totoras, prov. S. Fe.

Mūsų parap. kaimynė Anėlė Grigaliūnienė, gavo liūdną žinią iš Lietuvos, kad ten spalio 6 d. mirė jos sesuo Leonora Karaliūtė Žižirskienė, Suginčių km. Utenos apskr. Grigaliūnai už mirusiųjų užsakė šv. mišias gruodžio 9 d. 8.15 val. liet. par. bažnyčioje.

UŽ MIRUSIUS

Už a.a. Prano Ramanausko vėlę bus atlaikytos šv. Mišios liet. parapijos bažnyčioje, lapkričio 4 d. 1972 m. 10 val.

Gimines ir draugus kviečia sesuo VI. Ramanauskaitė.

Šv. Mišios už a.a. Jurgį Starkų, 15 metų mirties sukaktyje, bus atnašautos šv. Mišios liet. parap. bažnyčioje šių metų lapkričio 29 d. 9 val.

Artimuosius prašo atsilankyti

žmoną Konstancija, duktė Bruna ir žentas Jonas Saprigoniai.

VELINIŲ DIENA

Prisimindami mūsų brangius brolius ir seses, kurie iškeliavo iš šio pasaulio, palikdami mums brangius prisiminimus, paminėsime juos bendroje maldoje ir šv. Mišių aukoje Aušros Vartų bažnyčioje šių metų lapkričio 2 d. 18 val. Po mišių prie lietuviško kryžiaus įvyks visų mirusiųjų ir žuvusių už laisvę prisiminimas.

OKTAVA UŽ MIRUSIUS

Po Vėlinių dienos per aštuonias dienas Aušros Vartų bažnyčioje bus giedami gedulingi mišparai už mūsų brangius mirusiuosius (18.30 val.).

Už a.a. Kazimierą Saprigoną bus atnašautos šv. Mišios šių metų lapkričio 6 d. 10 val. lietuvių Aušros Vartų bažnyčioje. Artimuosius kviečia atsilankyti žmona Ona Saprigonienė, sūnus Jonas ir marti Bruna.

Lietuvoje mirus ELENAI LIEKIENEI, jos liūdinčiai dukrai Onai Deveikienei su vyru Stasiu, gyv. Los Angeles, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Adolfas Malkevičius su šeima ir krikštasūnis Viktoras Malkevičius.

Negailestingai mirčiai išplėšus iš gyvųjų tarpo JOKŪBĄ MISKINĮ, jo liūdinčiai žmonai Liudai, sūnams Broniui ir Karoliui su šeimomis, reiškiamo gilią užuojautą.

Natalija ir Antanas Paršeliai. Ernestas ir Rapolas Paršeliai su šeimomis.

Mirčiai išplėšus iš gyvųjų tarpo JULIŲ BERTEŠKĄ, jo liūdinčiai žmonai Marceli Berteškienei ir visiems artimiesiems reiškiamo gilią užuojautą.

Albertas Plesterninkas ir žmona.

Mielam prieteliui PETRUI MACIULIUI staiga mirus, jo liūdinčiai žmonai Veronikai Mačiulienei, dukteriai Teresei ir žentui dr. Osvaldui Račkauskams, sūniui Kazimierui ir kitiems artimiesiems reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Elena Leleivienė.

LEONAS MUSKETAS

Taiso ir derina pianus. Perkant pianus padeda išrinkti. P-je Monaco 4429 — Bs. Aires T. E. 89-5845

Fabrikų statymas ir įrengimas. Metaliniai stogai.

MIKELAITIS S.A.C.I.F.I.A. Calle 162 Nr. 744 (ex Habana) Berisso — T. E. 6-1399

ALBERTO E. TIMINSKAS

"COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Passivrupna laidotuvėmės — veža ligonius — daro kelionės į tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

Av. PAVON 11070 T. E. 243 - 5654 Temperley F.C.N.G.R.

Sucursai BALCARCE 510 Lomas de Zamora

TOMAS YARLORI IR SŪNUS

LAIDOJIMO ĮSTAIGA

Malonus patarnavimas. Patalpos šermenims.

Mirusiųjų pervežimai. Autai vestuvės. Lietuviams didelė nuolaida.

Avda. RUESTRA 6292 - Villa Lugano - T. E. 60-3271 Skyrius: Larrazabal 3684

PIJUS GUDELEVIČIUS PAMINĖJO SUKAKTĮ

Šių metų spalio mėn. 14 d. Pijus Gudelevičius paminėjo savo 60 metų amžiaus sukaktį savo draugų ir artimųjų tarpe.

Visų pirma Aušros Vartų parapijos tėvai marijonai, bažnyčios, spaustuvės tarnautojai, suruošė jaukius pietus, kurių metu marijonų vyresnysis ir parapijos klebonas kun. J. Petraitis tarė sveikinimo žodį, spaustuvės tarnautojų vardu sveikino p-lė Mariana Giusto, "Laiko" vardu sveikino kun. Aug. Steigvilas ir p-nia Ona Kairelienė, Vyt. Padvalskis ir iš Rosario atvykęs specialiai tai dienai kun. J. Margis. Taip pat buvo paskaityta sveikinimai raštu. Sukaktuviniui buvo sugiedota "Ilgiausių Metų" ir įteikta dovana.

Tą pačią dieną pavakaryje Lietuvos salėje Gurovo Rožančiaus iniciatyva buvo suruošta arbatėlė, kurios metu irgi sveikinimo žodį tarė Bi-

rutės draugijos vardu Uršulė Šilakienė, Gyv. Rožančiaus vardu p-nia Elena Buzienė, šv. Cecilijos choro vardu - Karolis Misiūnas, o lietuvių kaimynų vardu Pijus Sakalauskas. Sveikino taip pat viešnia iš Lietuvos p-lė O. Bendinskaitė, visi linkėdami jubiliatui daug laimės ir sėkmės. Visi kartu sugiedojo "Ilgiausių Metų" ir buvo įteikta dovanelė, Laike vaišių skambėjo lietuviškų dainų melodijos.

IŠ ALOS TARYBOS POSĖDŽIO

Apie "Argentinijos Lietuvių Balsą". Perskaičius A. L. Balse (3.8.1972 laidoje, Nr. 1420, puslapis 6) kroniką, kurioje palankiai nušviečiamas Lietuvos pavergimas po Sovietų okupacija ir tariamas gerbūvis, kurį atnešęs sovietų šeiminkavimas mūsų Tėvynėje.

ALOS Taryba gindama Lietuvos reikalus jaučia pareigą pasisakyti dėl minėto straipsnio turinio. ALOS Taryba vienbalsiai atmeta tiesią iškreipiančius pareiškimus ir apgalvestauja, kad lietuvių kalba leidžiamas spausdinti Argentinijoje bando teisinti Lietuvos pavergėjus.

Turint dėmesį Arg. Liet. Balso laikyseną, ALOS Taryba nutaria ateityje nebeduoti A. L. Balsui jokių skelbimų, nei kitos medžiagos paramos, paskelbiant kad "Balso" leidėjas ir jo redaktorius bus nepageidaujami asmenys ALOS Tarybos vardu ruošiamuose parengimuose, kongresuose ar susirinkimuose. Šie nutarimai užprotokoluoti ir duoti paskelbti visuomenės žiniui per lietuvišką spaudą.

A. Mičiūdas - pirmininkas.
L. Sruoga - sekretorius.

LAIKUI AUKOJO

§ 5.000 — N. N.
„ 2.300 — Leonora Dumbliauskienė
„ 1.150 — Bronius Virbickas
„ 1.150 — Pranciška Čižiūnas
„ 1.000 — Andrius Ališauskas
„ 1.000 — Juozas Šiušis
„ 650 — Marijonas Cikota
„ 650 — Juozas Kaušilas
„ 500 — Juozas Jackūnas
„ 350 — Eduardas Ryliškis
„ 300 — Pranas Jonaitis
„ 150 — Zenonas Juška
„ 150 — Povilas Vaškas
„ 150 — Bernabe Blumbergas
„ 150 — Ignas Valantinavičius
„ 150 — Ona Sikšnytė de Krešs
„ 150 — Jonas Čikštas
„ 150 — Veronika Krivickienė
„ 150 — Veronika Gasčiūnas
„ 150 — Simonas Eidietis
„ 150 — Leonas Navikas
„ 150 — Petras Varnas
„ 150 — Jonas Kalibatas
„ 150 — Vytautas Deveikis
„ 150 — Aleks. Viliūnas
„ 50 — Antanas Geigas
32 am. dol. — Adela Batalin
4 am. dol. — Eugen. Cepelevičius
4 m. (Venec.) — Julius Vaisiūnas
Už aukas nuoširdžiai dėkojame
"Laiko" Administracija.

RAPOLUI KLIMANSKUI 75 METAI

Šių metų spalio mėn. 27 d. Rapolas Klimanskis atšventė savo deimantinį amžiaus jubiliejų. Tai sukaktis veiklaus ir gyvo žemaičio, kuris per 45 metus savo buvimo Argentinijoje yra daug apkeliavęs ir daug nuveikęs.

Visų pirma užaugino sūnų Adolfą Klimanskį, kuris 1955 metais įsišventino kunigu ir sekdamas energingo tėvo pėdomis irgi nemaža apkeliavo: buvo Venezueloje vienos parapijos klebonu, o dabar randasi Š. Amerikoje, Brooklyne, kur pasižymi savo veikla ir piešimo menu.

Rapolas Klimanskis gimė Stygarių kaime, Luokės parapijos, Telšių apskr. Žemaitijos pačioje širdyje. Atvykęs Argentinon (1927 metais) tuojaus ėmėsi darbo: buvo ilgas metas įvairiose vietose virėju.

Išėjęs pensijon rankų sudėjęs ne laikė, bet veikė kiek galėdamas tarp lietuvių, ypač tarp ligonių ir senų žmonių, juos lankydamas bei guodamas. Prižiūrėjo senukus Kazimierą ir Magdaleną Sinkevičius iki jų mirties.

Savo namuose įrengė gražią **Liurdo Marijos** koplytėlę, kurią vėliau papildino ir kurioje yra jau laikomos šv. Mišios ir kitos pamaldos, žmonių gausiai lankomos.

Jubiliasas savo sukakties proga spalio mėn. 27 d. (penktadienį) 17 val. sukviėtė visus savo draugus ir pažįstamus atvykti į padėkos mišias, kurias atlaikė trys kunigai jo įrengtoje koplyčioje. Jubilato noras yra, kad ši koplyčia tarnautų žmonėms visados, nes jis dėl kitų žmonių ir dėl Dievo garbės tą koplyčią įrengė ir išpuošė.

K.A.S.

SVEČIAS IŠ ŠIAURĖS

Regis Vedegys, anksčiau gyvenęs Argentinijoje, čia baigęs mokslą (vedęs su Lucia Paliulionyte), atvyko tarnybos reikalais į Argentiną vos tik trim dienom. R. Vedegys susisiekė su parapija telefonu, sveikino visus pažįstamus ir kaip Jaunimo Kongreso komiteto narys yra įgaliotas paprašyti Argentinijos lietuvių pradėti naują akciją peticijų rinkime.

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Pio Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesnaudoti — gražinami tik autoriui prašant. Kaina Argentinijoje metams \$ 18,50 administracijoje; \$ 20,00 namuose. Kitur — metams 4 dol. Oro paštas metams 6 dol.

XXV Metai — Nr. 521

1972 m. spalio 28 d.

ALOS TARYBOS SUSIRINKIMAS

Spalio mėnesio eilinis posėdis įvyko lietuvių parapijos patalpose š. m. spalio 20 d. Posėdį atidarė ir jam vadovavo pirm. Artūras Mičiūdas, sekretariavo sekr. L. Sruoga.

Perskaičius protokolą buvo peržiūrėti praeito posėdžio nutarimai, iš kurių kiek ilgiau apsisotota ties Pavergtų Tautų manifestacija - aptarta iškilmingos pamaldos katedroje bei daug simpatijų bei prielankumo parodęs kard. Caggiano savo pamoksle. Sekantį sekmadienį įvyko iškilmingas aktas. Visa tai davė 101.370 pežų nuostolio, kuris bus apmokėtas lygiomis dalimis visų tautų dalyvavusių tos manifestacijos rengime. Lietuviams teks sumokėti 17.000 pežų, kuriuos nutarta išmokėti iš ALOS Tarybos kasos.

Naujos Valdybos rinkimai. Prieš pradėdant rinkimams pirm. A. Mičiūdas prašė susirinkusiųjų balsuoti už naujus žmones tuo duodant gailmybės pasireikšti kitiems žmonėms veikloje. Susirinkusieji pareiškė, kad jie balsuos už tuos žmones kurie jų manymu yra tinkami šioms pareigoms. Slaptu balsavimu ir balsų dauguma išrinkta valdyba sekančio sąstato: pirm. A. Mičiūdas, vicepirm. - R. Stalioraitis, sekr. - L. Sruoga, sekr. padėj. - O. Kairelienė, išdin. - J. Mičiūdas.

V PAL Kongresas. Prie ALOS Tarybos veikianti šiam reikalui komisija duoda sekančias informacijas: daugumai pageidaujant bus vyksta autobusais. Išvykimo data - 19 vasario, grįžimo - 27 vasario. Kaina ten ir atgal — 60.000 pežų m/n.

Jaunimo stovykla įvyks 5 dienas prieš kongresą. Apsistojama bus pas lietuvius San Paulo mieste. Pageidaujama, kad vyktų chorai, ansambliai ir scenos mėgėjų būreliai. Kas neturi Argentinijos pilietybės, turi užsirašyti iš anksto — iki lapkričio 15 d. Perskaitytas prel. P. Ragažinsko laiškas, kuriame duodama įvairios informacijos kongreso reikalui.

Posėdyje iškilo klausimas, kad lietuvių nulykė į Kongresą nepanaudotų tai vien tik kaip pagigtą turizmo priemonę, bet, kad dalyvautų aktyviai visose kongreso programos dalyse.

Vasario 16 d. minėjimas. Minėjimas bus padarytas prieš pat kelionę į Kongresą — vasario 17 ir 18 dd. Minėjimui ruošti išrinkta sekanči komisija: Z. Juknevičius, L. Sruoga, R. Stalioraitis, P. Gudelevičius, K. Klauka, A. Ruplėnas ir bus pakviesti du jaunimo atstovai. Minėjimas įvyks SLA naujai atnaujintoje salėje.

Pakvietimai. K. Misiūnas pakvietė esančius dalyvauti šv. Cecilijos dienos minėjime lapkričio 19 d.; J. Mičiūdas pakvietė dalyvauti L. Centro metinėje šventėje spalio 21 d. R. Stalioraitis pakvietė atvykti į naujai atremontotos salės atidarymą lapkr. 4 d.

Pavergtų Tautų savaitė. Pavergtų Tautų savaitė įvyks lapkr. 20 - 26 dd. Jos įvykdyme ir ruošime lietuvius atstovauti paprašytas Z. Juknevičius ANCE pirmininkas.

Sekantis posėdis — įvyks lapkričio 10 d. SLA patalpose.

KINO "VYTIES" FILMOS

Sekmadienį, spalio 15 d. Lietuvių salėje p. Jurgis ir Danutė Gilvydžiai, po trijų metų pertraukos vėl parodė lietuviškai publikai savo įvairiausių filmų rinkinį. Jurgis Gilvydis, šveddamas savo kaip filmininko 40 metų darbo sukaktį, pradžiuogino susirinkusius su įvairiausiomis filmomis iš Argentinijos pirmųjų emigracijos dienų. SLA 50 metų minėjimo ir kt., Urugvajaus ir Brazilijos lietuvių gyvenimo, parodė gražiausių filmų iš Lietuvos, buvo parodyta Lietuvių Dienos iškilmės N. Yorke, tautinių šokių šventė. Taip pat matėme filmą iš dabartinės Lietuvos, kurį pagamino p. J. Stukas laike vienos ekskursijos. Šis filmas apsiribavo Vilniumi ir truputis vieno kolchozo melžėjų darbu, nes dabar ekskursantai provincijos pasiekti negali ir mums negali nufilmuoti

Lietuvos kaimo vaizdų. Pačioje paigoje buvo parodytas kun. J. Margio susuktas filmas iš dabartinio Jaunimo Kongreso.

Filmų pertraukoje sveikinimo žodį tarė ALOS Tarybos pirm. A. Mičiūdas. Technikiniai talkininkavo Adomas Burba.

Po to p. Gilvydžiai pakvietė visus esančius užėiti į bufeto patalpas, kur prie vyno ir užkandžių buvo bendrai paminėta šio darbo 40 metų sukaktis. Ta proga sveikinimo žodį tarė Z. Juknevičius, o ponams Gilvydžiams sugiedota Ilgiausių Metų. Kitas Ilgiausių Metų teko broliui Pijui Gudelevičiui, kuris tą dieną šventė savo 60 metų sukaktį.

Žmonės buvo labai patenkinti filmų seansu, ne vienam ir ašarėlė nuhyrėjo.

Žiūrovas.

LIETUVIŲ SENELIŲ ŽIDINYJE

c. Quintana 1254 Adroque, įvyks

NAUJŲ NAMŲ UŽBAIGIMO ŠVENTĖ

1972 m. gruodžio 10 d., sekančia tvarka:

11.30 val. Šv. Mišios gretimoje koplyčioje už visus S. Židinio geradarius;

12.30 val. Iškilmingi pietūs - asado.

Priveža kolektyvai:

Nuo P. Noria — Nr. 118 - Nefar; iš Pl. Constitution — Nr. 51, išlipti Hip. Yrigoyen ir Jorge; iš Palermo — Nr. 60, išlipti Espora y Jorge.

Visi maloniai kviečiami dalyvauti. Įsigykite bilietus į asado pietus iš anksto.

Senelių Židinio Valdyba.

Juozas Romeika ir Pijus Gudelevičius atšventė savo gimtadienį (14.10.1972).

GIMTADIENIS

• Juozukas Romeika, ansamblio "Ateities" akordeonistas, sukako 18 metų amžiaus. Ta proga jo tėveliai Adolfas ir Marta Romeikai 14. 10. 1972 m. suruošė savo namuose jaukių pobuvį — asado, kuriame dalyvavo daug giminių ir artimųjų. Asado metu skambėjo lietuviškos tartinės, o p. Gustas parodė ankstivesniųjų švenčių ir savo grįžimo iš Š. Amerikos filmų. Piaunant sukaktuvinį tortą, sveikinimo žodį tarė P. Gudelevičius, kuris taip pat tą dieną sukako 60 metų, o visi svečiai abiems sukaktuviniams sugiedojo Ilgiausių Metų. Malonu pastebėti, kad Juozas Romeika su akordeono muzika iš širdies padeda įvairiems ansambliams repetacijų metu ir palydi įvairiomis progomis atliekant programą.

DĖMESIO LIETUVIAMS

Kadangi prieš Jaunimo Kongresą nespėta surinkti peticijų parašų užbrėžto skaičiaus, todėl parašų rin-

kimų vaju prateistas iki Naujų Metų. Prašome visų savanorių, ypatingai jaunimo, atvykti į liet. parapiją paimiti parašams lapus, o kas nepasirašė pasiskubinkite pasirašyti. Galima pasirašyti parap. raštinėje. Peticijų parašai bus įteikti Jungtinėms Tautoms prašant iškelti jų posėdžiuose Pabaltijų valstybių klausimą.

• Nuoširdžiai dėkojame p. Emilijai Čepulėnienei padovanojusiai L. Tautiniam Muziejui gražų lietuvišką kaklaraštį.

Muziejaus Vadovybė.

• Marija Pečelienė gyv. Comodoro Rivadavia, kartu su sūnum dr. Mariam Pečeliu, kuris gyvena ir dirba Tandil mieste, lydint sesutei V. Gasčiūnienei lankėsi liet. parapijoje, dalyvavo lietuviškose pamaldose, aplankė Laiko redakciją. M. Pečelienė yra mūsų laikraščio skaitytoja ir bendradarbė. Ji iš Com. Rivadavijos nuvyko į Tandil aplankyti sūnaus, o iš ten daktaras ją palydėjo į Buenos Aires.